

Μελετόπουλος ἐν Σπάρτῃ. Παλαιὸς φίλος τοῦ συγγράματος.
Ἦδη ἀρῆσθαι θέσμενος ὅτι τὴν Κυ-
βέρνησιν, ἀλλὰ τὸν ἀντίπαλόν του.

Ν. Σπηλιᾶδης — Ἰσὺς ἡδελεχὲς λήψις διὰ τὸ διορισμοῦ
ὁ πραιδὸς ἀπὸ τῆς δέουσι τοῦ ἐπι-
κόπου τῆς ἐπιμελείας παρὰ τῷ ἐ-
λεγχ. Συνοδρίῳ, ἢ διότι αὐτὴ ἡδελεχὲς
ῥοδαὶ κατὰ ἀλλοτέρῃ διὰ τὸν Σπηλιᾶδην.

Οὐλάρδος
Μηχαὶλ Τσαμαδός
Κωνσ. Αἰούνας.

Ὁ διορισμὸς τῶν προσώπων, τὰ ὅποια ἀρῆσθαι εἰς τὴν ἀρ-
ωολίτικον, ἀρῆσθαι τὴν παραιτήσασθαι αὐτῶν, ἡδελεχὲς ῥοδαὶ ἀρέλινον προ-
σταυροῦν διὰ τὴν ὑπόληψιν τοῦ ὑπουργοῦ, ἐν περιπτώσει δὲ παραδοχῆς ἀπο-
μέρους τῶν, τὰ πρόσωπα, τὰ ὅποια σημειοῦνται, δὲν ῥοδαὶ ἐπίρροδα, ὅτε
ὅρα τὸν χαρακτήρα τῶν ὅτε ἐνεῖα τῆς προλαβοῦσας διαγωγῆς τῶν.

Προσῆτι γίνεταί ἡ παρατήρησις, ὅτι τὸ ὑπουργοῦν πρί-
πη γὰρ προκλήσει εἰς δύο διορισμοὺς μετὰ δάρεδαι ὡς πρὸς τὴν ἀρ-
σίωσιν τῶν τοιούτων προσώπων. Ἰσὺς ταῦτα ὅμως πρέπη γὰρ ἔχει
τὴν σταθερὰν ἀπόφασιν γὰρ παύσει πάντα διοριζόμενον αἶμα
τοῦ ἰσὺς προδίδοντα τὴν ὑπηρεσίαν.

Ἀπαιτεῖται πολλὴ προσοχὴ εἰς τὴν κατὰ ἀλλοτρί-
τα τῶν διορισμῶν τῶν γραμματέων τῶν Νομαρχιῶν.

Νομάρχαι

2362

Χρηστάς

Αναγνωστόπουλος

Γεώργιος Μελετόπουλος, ὁ Αἰγί.

ου, τὸν Διήμαρχος.

Ανδρίας Λόρτος, πρὸς ὑπερῶς

τῆς Αἰακιστοῦρας —

Ἄν δέχθῃ ὑπηρεσίαν δὲ ὑπερῶς
ση πιζῶς. Ἄν δὲ δέχθῃ, ὁ διορισμὸς
τοῦ εἶναι ἀσάδεις λαμβανὰ τῆς μὴ ἀ-
πουδιστοῦτος.

Μπερφέδος Ρόστος.

Μοραζηώτης

Ράμπος

Ράδος

Ηλίας Καραϊσκάκης —

εἶναι τίμος ἄνθρωπος, ὃς δὲ δέχθῃ

ἀσάδεις τοῦ ποδ' ἐπὶ τῆς αἰγί. δέλῃ ὑπηρετήσῃ πιζῶς —

Κωργατῆρος Καρατῆς —

καταλληλότερον ἢ δὲ λεν εὐπληρώσῃ
τὰ χρὴ τῆς ἐνὶ τῇ φραγματῆς εἰς τὸ
ὑπερῶς τῶν ἐξωτῆρας, ὅπου ὑπηρετῇ
σεν ὡς τοιοῦτοι ἢ ἄλλοτε.

Ἰωάν. Σούττος, ὁ τὸν

διοικητῆς Σύρον —

ἵσως ἢ δὲ λεν χρῆσιμὸς καλὴτερον
ὡς τῆς φραγματῆς τοῦ ὑπερῶς τῶν
ἐξωτῆρας.

